

РЕШЕНИЕ

№ 174

гр. София, 09.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.12.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12518** по описа за **2019** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по касационна жалба на К. Б. П., ЕГН [ЕГН], срещу Решение от 25.09.2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96-ти състав по н.а.х.д. № 10847/2019 г., с което е потвърден електронен фиш серия К № 1311594/11.08.2016 г., издаден от Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който на касатора на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.2, т.3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева за извършено административно нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 с.з.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на оспорения съдебен акт, като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения – касационно основание по чл.348, ал.1, т.2 НПК. Касаторът поддържа, че оспореното съдебно решение е постановено при формално извършена проверка за съответствие със закона на електронен фиш серия К № 1311594/2016 г., като не са разгледани обстоятелствата, наведени в жалбата пред СРС за отмяна на оспорения електронен фиш. Прави се оплакване, че съдът не е извършил поискани с жалбата справки. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и съответно на това електронен фиш серия К №

1311594/2016 г.

В проведеното публично съдебно заседание касаторът не се явява, не се представлява.

Ответникът по касационната жалба - Столична дирекция на вътрешните работи в проведеното публично съдебно заседание по делото не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административен съд София град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

За да постанови обжалваното съдебно решение районният съдия е събрал като доказателства писмените доказателства от административно наказателната преписка, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че обжалваният електронен фиш съдържа всички законоустановени реквизити по чл.189, ал.4 ЗДвП и касаторът е осъществил от обективна и субективна страна състава на административно нарушение по чл.21, ал.2 ЗДвП.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 96-и състав е валидно, допустимо и правилно.

На основание чл.220 АПК касационната инстанция възприема изцяло фактическите констатации, направени от районния съд: с мобилна автоматизирана система за видеоконтрол - TFR1-M № 505, с радарен скоростомер тип „График радар” TR4D била засечена скорост на движение от 77 км/ч. на 11.08.2016 г., в 14.21., в [населено място], на „Главен път Е-79“ (П. шосе) с посока на движение от [населено място] към [населено място], до бензиностанция „Л.“, при въведено ограничение на скоростта на движение извън населено място от 50 км/ч с пътен знак „В26“. Касаторът бил установен като собственик на лекия автомобил марка „Тойота К.“ с рег. СА2631СН.

Обжалваният пред СРС електронен фиш отговаря на законовата дефиниция по § 6, т. 65, б. б от ДР на ЗДвП „Автоматизирани технически средства и системи“, а именно, че са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат стационарни- а) прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган или б) мобилни- прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

По силата на чл.189, ал.4 ЗДвП електронният фиш следва да съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято

територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Към датата на изготвяне на снимковия материал са известни автомобилът и нарушителят - собственикът на автомобила.

Правилно СРС е приел за доказано извършеното на 11.08.2016 г., в 14:21 часа, нарушение на чл.21, ал.2 ЗДвП при движението на МПС с рег. „Тойота К.“ с рег. СА2631СН, в [населено място], „Главен път Е-79“ (П. шосе) с посока на движение от [населено място] към [населено място], до бензиностанция „Л.“. Обосновани са и изводите на съда относно неговото авторство. Правилни са и изводите на съда относно индивидуализацията на вида техническо средство и неговата годност за установяване на превишената скорост, въз основа на справка от Български институт по метрология с изх. № 57-00-133-2/12.08.2019 г. и заверено копие от Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835, касаещо мобилна система за видеоконтрол тип “TFR1-M”; Протокол за проверка № 1-38-16/19.05.2016 г.; писмо-справка от ОПП-СДВР, ведно със снимков материал, часови график и протокол за използване на АТСС и справка от ОПУ- С..

Наложено административно наказание е в размера, определен от нормата на чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП, поради което наказанието е определено съобразно правилата на чл. 27, ал. 1 и, ал. 5 от ЗАНН.

Противно на соченото в жалбата, касационният състав намира, че Софийският районен съд е изложил правилни, законосъобразни и подробни мотиви, които настоящата инстанция споделя. С разпореждане от 23.07.2019 г. за насрочване на делото в открито съдебно заседание решаващият съд е изискал служебно относимите към предмета на спора справки относно наличната на пътя маркировка, каква е била максималната скорост на движение на този пътен участък и наличието на пътен знак В26, справка относно обозначаването по реда на чл.165, ал.2, т.8 ЗДвП (редакция към датата на установяване на нарушението), както и доказателства за техническа годност и последваща проверка на автоматизираното техническо средство за видеоконтрол. Всички тези документи са приобщени към доказателствения материал по делото и обосновано са ценени в тяхната съвкупност.

В съдебно заседание на 11.09.2019 г. въззивният съд е изложил мотиви относно неоснователността на доказателствените искания в жалбата и противно на твърденията в касационната жалба - всички доводи на наказаното лице подробно са обсъдени в обжалваното решение, вкл. по относимостта на доказателствените искания в жалбата (стр.4-5 от решението). Правилно съдът е кредитирал доказателствата за техническа годност на автоматизираната система към момента на установяване на нарушението. Уважено е доказателственото искане в жалбата да се изиска протокол по чл.10 от Наредба № 81213-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Приобщени са протокол от 11.08.2016 г. на ОПП-СДВР за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта с отбелязване на местото на контрола, посоката на движение, метеорологичните условия, монтираното техническо средство, номерата на заснетите с него клипове, трите имена и служебното качество на служителите на ОПП-СДВР,

извършили измерването. При правилно приложение на закона решаващият съд е приел, че по силата на чл.165, ал.2, т.6 от ЗДвП, на 11.08.2016 г., служителите на ОПП-СДВР, в качеството си на длъжностни лица, са изпълнили служебните си задължения по установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата и използване на технически средства или системи. При и по повод изпълнението на тези задължения са създадени изискуемите протокол от 11.08.2016 г. по чл.10 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г., часови график от същата дата, от 12:00 часа до 20:00 часа за работа на нарядите по ПК при ОПП-СДВР и снимка на видеоклип № 860 – TFR1-M, № 505, от 11.08.2016 г., 14:21:57 часа, за движение на автомобил рег. [рег.номер на МПС] , с измерена скорост от 80 км/ч, при регламентиран толеранс от 3 км/ч. Тази доказателствена съвкупност, данните за техническата годност на автоматизираното средство и за наличието на пътен знак чл.165, ал.2, т.8 ЗДвП (редакция към датата на установяване на нарушението), правилно и обосновано са навели въззивния съд на извод за доказаност на нарушението.

Доказателствените искания на наказаното лице относно позиционирането и насочването на автоматизираното средство, относно първоначалното обучение на служителите на ОПП-СДВР за работа с техниката, данни дали не е измерена скоростта на МПС, движещо се в обратна посока и дали около антената на радара не е имало масивни отразяващи повърхности, са плод на защитната му теза, която не би разколебала административното обвинение. СРС е събрал необходимите доказателства и доказателствени средства за изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване, противно на наведеното оплакване в касационната жалба. Административнонаказателното обвинение е доказано. Съобразени са всички, съдържащи се доказателства, приобщени към материалите по делото по реда на чл. 283 НПК. По делото не са налични други доказателства, които да внасят съмнение относно описаната в оспорения пред СРС електронен фиш фактическа обстановка, като правилно решаващият съд е приел фактическата обстановка за установена по несъмнен и безспорен начин.

Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че районният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Не се констатират твърдените съществени процесуални нарушения и материална незаконосъобразност, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XVIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 25.09.2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 96-ти състав по нахд № 10847/2019 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

